

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Conciliu[m] Carthagi. quintu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](#)

Concilium Carthaginense quartum.

- I LXXXV ¶ Baptizandi nomen suum dent, & diu sub abstinentia vini & carnium, ac manus impositione, crebra examinatione baptisatum percipient.
- K LXXXVI ¶ Neophyti aliquamdiu & laetioribus epulis & spectaculis, vel conjugibus abstinentia.
- L LXXXVII ¶ Qui causam suam Catholicus siue iustum, siue iniustum ad iudicium (neantur), alterius fidei iudicis prouocat, excommunicetur.
- M LXXXVIII ¶ Qui die solemni praetermisso solemni Ecclesiae conuentu ad spectacula vadit.
- N LXXXIX ¶ Augurijs vel incantationibus seruientem a conuento (excommunicetur). Ecclesiae separandum, similiter & superstitionibus iudaicis, vel ferijs inharentem.
- O XC ¶ Omni die exorcista in erguminis manus imponat.
- P XCI ¶ Pauperia domorum dei in erguminis verrant.
- Q XCII ¶ In erguminis in domo Dei assidentibus vicitus quotidianus per exorcistas opportuno tempore ministretur.
- R XCIII ¶ Oblationes dissidentium fratrum, neque in sacrario, neque in gazarophylacio.
- S XCIV ¶ Horum qui pauperes opprimunt dona a sacerdotibus refutanda. (recipiantur).
- T XCV ¶ Qui oblationes defunctorum, aut negant Ecclesijs, aut cum difficultate redunt tranquam egenitatem necatores excommunicentur.
- V XCVI ¶ Quarendum in iudicio, cuius sit conuersationis & fidei is qui accusat, & is qui
- X XCVII ¶ Qui religiosis fœminis præponendus est ab epo loci probetur. (accusaturs)
- Y XCVIII ¶ Laicus præsentibus clericis nisi ipsis rogantibus docere non audeat.
- Z XCIX ¶ Mulier quamvis docta & sancta viros in conuentu docere non præsumat.
- A C ¶ Mulier baptizare non præsumat.
- B CI ¶ Vt viduae adolescentes quæ corpore debiles sunt, sumptu Ecclesiae cuius viduae
- C CII ¶ Ad reatum epij pertinet, vel presbyteri qui parochie sunt, sustententur, præest, si sustentandæ vitæ præsentis causa adolescentiores viduae, vel sanctimoniales aliquo-
- D CIII ¶ Vt idem quæ stipendio ecclesiae sustentantur (rum familiaritatibus subiectantur).
- E CIII ¶ Sicut bonū castitatis pmiū, ita & maiori obseruantia & pceptioē custodiendū est, vt si quæ viduae quantilibet adhuc in minoribus annis positæ, & matura aetate à viro religiose deuouerunt dño, & ueste laicali abiecta sub testimonio epij & Ecclesiae religioso habitu apparuerint, postea vero ad nuptias seculares transfirūt, secundum Apostolum damnationē habebunt quoniā fidē castitatis quam domino vouerunt irritam facere aus sunt, tales ergo personæ sine Christianog. communione maneant, quæ etiam nec in coniuio cum Christianis communicēt, nam si adulteræ coniuges reatu sunt viris suis obnoxiae, quanto magis viduae quæ religiositatē mutauerunt, criminis adulterij notabunt, si deuotionē quam deo sponte obtulerūt libidinosa corruperint voluptate, atq; ad secundas nuptias transitū fecerint, q; & si violencia irruēte ab aliq; ppreptæ fuerint, ac postea delectatione libidinis pmanere in coniugiū rationi, vel violento viro consenserint, damnatione superius comprehensa teneant obnoxiae, de talibus ait Apostolus, cū luxuriatæ fuerint, nubere volunt habentes damnationē, quia primam fidē irritā fecerūt, Aurelius ep̄s Ecclesia Carthaginensis subscripti, Donatianus Taleprensis prius sedis subscripti, Augustinus Ippone Regiē, subscripti. Siꝝ omnes ep̄i subscripti erunt.

Incipiunt capitula concilij quinti Carthaginensis.

Capitulum primum.

- ¶ De Clericis ad testimonium non pulsandis. 1
- ¶ De clericis pro crimine suo damnatis, vt à quolibet non defensentur. 2
- ¶ De Sacerdotibus & Leuitis, vt ab vxoribus se contineant. 3
- ¶ De rebus Ecclesiae fine consilio metropolitani episcopi non alienandis. 4
- ¶ Vt nullus episcopus reliqua cathedralia in dioceſi residat. 5
- ¶ De his qui nullo testimonio se baptizatos nouerūt vt baptizen, similiter de consecratione. 6
- ¶ Detempore paschali, seu Concilij. 7 (Ecclesiarum faciendum est. 6)
- ¶ De intercessoribus ne cathedram morientis episcopi diu retineant, sed infra annum sacerdotum. 8
- ¶ De defensore Ecclesiarum à principe postulando. 9 (dotem prouideant. 8)
- ¶ Vt episcopi ad diem Concilij occurrant. 10
- ¶ Vt lapsis sacerdotibus, manus sicut laicis non imponatur. 11
- ¶ De clericis excommunicatis quādiu eis asserere liceat innocentiam suam. 12
- ¶ De clericis vel monachis ab alio episcopo ordinatis. 13
- ¶ De Basilicis quæ fine martyrum reliquijs dedicatae sunt. 14
- ¶ De idololatrijs destruendis. 15

Incipit

Conciliū quintum Carthaginēse

Fo. LXXXIII.

Incipit concilium quintum Carthaginense habi- tum ab episcopis LXXIIII. ERA. CCCC. XXX. VIII.

Ost consulatum placuit vt die sexta Calen. Iunij Carthagine in se-
cretario basilicē restituēt subitus inserta statuerent, cum Aurelius
episcopus vna cum episcopis suis confederasset astantibus diaconi-
bus constituta sunt hæc quæ in sequente concilio definita sunt.

I. ¶ In principio statuendum est, vt qui forte in ecclesia quilibet B
causam iure apostolico ecclesiis imposito agere voluerit & fortas-
se discussio clericorū vni parti displiceret, non liceat clericum in
iudicium ad testimonium deuocari eum, qui cognitor vel prefens
fuit, & nulla ad testimonium dicendum ecclesiastici cuiuslibet p-
sona pulsetur.

II. ¶ Et illud statuendum, vt si quis cuiuslibet honoris clericus iudicio episcoporū quo- C
cunq; criminē fuerit damnatus, non liceat eum siue ab ecclesiis quibus prefuit siue à quolibet
homine defensari, interposita pena damni pecuniæ atq; honoris, quo nec ætate, nec
sexum excusandum esse præcipimus.

III. ¶ Propterea, cū de quorundam clericorū quamuis erga vxores proprias incontinētia D
referret, placuit ep̄os & pb̄os & diaconos secundū propria statuta etiam ab vxoribus cō-
tinere, quod nisi fecerint ab ecclesiastico remoueantur officio. Cæteros autem clericos ad
hoc non cogi, sed secundū vniuersitatis ecclesiæ consuetudinem obseruari debere.

IV. ¶ Placuit etiā, vt rem ecclesiæ nemo vendat, quod si aliqua necessitas cogit, hæc in- E
finuandam esse primatū prouinciarū, vt cū statuto numero episcoporū, vtrum faciendum sit
arbitratur, quod si tanta virget necessitas ecclesiæ, vt non possit aī consilere, saltem post
factum curiositatē habeat & viciniis episcopis hoc aī indicare, & ad conciliū referre eas ec-
clesiæ necessitates, quod si non fecerit, reus conciliū venditor teneatur.

V. ¶ Placuit vt nemini sit facultas relicta principali cathedra, ad aliquam ecclesiam in F
diocessi constitutā se conferre, vel in re propria diutius quām oportet constitutum curam
vel frequentationē propriæ cathedræ negligere.

VI. ¶ Placuit de infantibus, quotiens nō inueniuntur certissimi testes qui eos baptiza- G
tos esse sine dubitatione testetur, neq; ipsi sunt per ætatem idonei de traditiis sibi sacramētis
respondere absq; villo scrupulo eos esse baptizandos, ne ista trepidatio eos faciat sacramen-
torum purgatione priuari, huic enim legati Mauro & fratre nostri consuluerūt, quia mul-
tos tales à barbaris redimunt, similiter & de ecclesiis (quoties super eaē consecratione hæ-
sitatur) agendum est, id est vt sine vlla trepidatione consecrentur.

VII. ¶ Placuit vt dies venerabilis pascha formatarum subscriptione omnibus intime- H
tur, dies vero conciliū vndeclimo Calendas Nouembris seruetur, & scribendum ad singula
rum quarumcunq; prouinciarum primates, vt quando apud se concilium congregant
istum diem non impediant.

VIII. ¶ Item constitutū est, vt nulli intercessori licetū sit cathedram cui intercessor da- I
tus est quibuslibet populorū studijs vel seditionibus retinere, sed dare operā, vt intra annū
eisdē ep̄m prouideat quod si neglexerit anno exempto interuentor alius tribuatur.

IX. ¶ Ab imperatoribus vniuersis visum est postulandum propter afflictionem paupe- K
rum, quorum molestijs sine intermissione fatigatur ecclesia, vt defensores eis aduersus po-
tentias diuitium cum episcoporum prouisione delegentur.

X. ¶ Itē placuit, vt quotienscunq; cōgregandū est conciliū, ep̄i qui neq; ætate, neq; egris L
tudine, neq; alia grauiori necessitate impediunt cōpetenter occurrāt, primatibusq; suā
prouinciarū intemperie, vt de vniuersis episcopis vel duæ vel tres fiant turmæ, ac de singulis
turmis vicissim quotquot electi fuerint ad diē cōciliū instantissime occurrāt, quod si nō po-
tuerint occurrere, excusationes suas in tractatoria subscriptibant, vel si post aduētum tracta-
toriæ aliq; necessitates repete forsitan ortæ fuerint (nisi rationē impedimentū sui apud suum
primatē reddiderint) ab ecclesiæ communione debere esse contemptos.

XI. ¶ Itē cōfirmatū est, vt si qn̄ pb̄i, vel diaconi in alia grauiori culpa cōciūcti fuerint, q M
eos à ministerio necesse fuerit remoueri, nō eis manus tanq; pœnitētibus, vel tanq; fidelib⁹
laicis iponatur, neq; vnḡ pmittēdum vt rebaptizati ad clericatus gradū promoueant.

XII. ¶ Rursus cōstitutum ē, vt quoties clericis cōciūctis, & cōfessis in aliquo criminē, vel N
propter eosq; quæ verecūdij parciat, vel ppter ecclesiæ opprobriū, aut insolētē insultationē
hæreticorū atq; gētiliū, si forte cause suę adeē voluerint, & innocētiā suā afferere intra annū
excommu-

Concilium quintum Carthaginense.

excommunicationis hoc faciant, si vero intra annum causam suam purgare contempserint,
nulla eorum postea penitus audiatur.

O XIII. ¶ Itē placuit, vt si q̄s de alterius monasterio repertū vel ad clericatū p̄mouere voluerit,
vel in suo monasterio maiore monasterij cōstituere, ēps q̄ hoc fecerit, à cāteroz communio
ne seiuictus, sua tantū plebis cōione contētus sit & ille neq; clericus, neq; p̄positus p̄seueret.

P XIV. ¶ Itē placuit vt altaria quā pasim p̄ agros aut vias tanq; memorie martȳz cōstituunt
in q̄bus nullū corpus aut reliquię martȳz coditæ p̄bant, ab epi s̄ q̄ eisdē locis p̄lunt (si fieri p̄t)
euertant. Si aut̄ hoc ppter tumultus populares non sūnit, plebes tñ admoneant, ne illa loca fre-
quentēt, vt q̄ rectē sapiunt nulla ibi sup̄fitōe devinet̄ teneant. Et oīo nulla memoria mar-
tȳz, pbabiliter accepteñ nisi vbi corpus, aut aliquæ certe reliquiæ sunt, aut origo alicuius habi-
tarioris vel possessionis, vel passionis fidelissima origine tradit. Nam quā p̄ somnia, & p̄ inanes
quasi reuelatōes quorumlibet hoīm vbiq; cōstituunt̄ altaria, omnimodo reproben̄.

Q XV. ¶ Itē placuit ab ioperatoribus gloriofissimis peti, vt reliquiæ nō solū in simulachris, sed in
qbuscūq; locis vel lucis, vel arboribus oīmodo delectant. Aurelius ēps Ecclesiaz Carthaginis su-
pra comp̄hēsis in nostro Concilio statutis subscripti. Siñ septuaginta duo epi subscripti seruent.

Incipiunt capitula concilij sexti carthaginensis.

Allocutio Aurelii epi sancti ad synodum	1	Nicēnum concilium seruare p̄mittit	8
Rāsio Faustini epi legati Romanæ Ecclesiaz	¶ Vbi Faustinus ēpus p̄ dubietate recitat̄ capi- de his quā in Ecclesia partim Canone, par-	tuli Romano papæ petit scribendum	9
tim consuetudine sunt firmata	2	¶ Vbi synodus exēplaria Nicēni Concilij ma-	10
De cōmonitorio Romani papæ recitato	3	gis ab oriētalibus competēda decreuit	¶ Professio fidei Nicēni Concilij
Alippii epi responsio pro veris exemplari- bus Nicēni Concilij perquirendis	4	¶ Rescriptum epi Romæ Alexandriæ Conſta- tinopolitanū cum exēplaribus Nicēni Con- ciliis Aphricanae synodo constitutis	12
Vbi Faustinus ēpus dixit, vt Romano papæ synodus pro inquirenda Nicēn synodi ve- ritate innotescat	5	¶ Scripta Aphricani Episcopi ad Bonifacium vrbis Romæ episcopum	13
De sententia Sardicensis Concilij recitata à postulante Nouato episcopo	6	¶ Scripta Aphricani Concilij ad Cēlestīnum vrbis Romæ episcopum.	14
Vbi Augustinus episcopus cum synodo	7	¶ Capitulum Primum.	

Incipit concilium Carthaginense sextum: gestū ab episcopis .CC.XVII. Era. CCCC.LVII.

R N hoc concilio actum ē vt Nicēnū concilii ab epiis oriētalibus petereñ, cui sy-
nodo interfuit legatio Ecclesiaz Romanæ, Faustinus, ēps Philippus & Asellus p̄s
byteri. Post consulatum gloriofissimoz imperatorz Honoriū duodecimi, &
Theodosiō octauū Augustor. VIII. Caleñ. Iunij, scripta hāc sunt Carthaginē
in secretario Basiliç Fausti, cū Aurelius papa vna cum Valentino primæ sedis
Numidiæ, & Faustino Ecclesiaz Potentinæ primæ sedis, puincia Italiæ Piceni
legato Ecclesiaz Romanæ, sed & legatis diuersaz, puincia Aphricanae, id ē, Numidiæ, dua
rum, Bizacēnæ, Mauritaniz Sitifensis, & Mauritaniz Cæsariensis, sed & Tripolis, & Vincēto
Culifitano, Fortunatiano, & cāteris epiis, puincia p̄cōsularis, ducētis decē & septē, necnō Phi-
lippo & Asello p̄briis Romanæ Ecclesiaz, cū cōsedit̄ astātibus diaconibus Aurelius ēps dixit.

S ¶ Post diē p̄ficitutam concilij vt recordamini frēs beatissimi multa flagitata sunt p̄ expectan-
tes frēs noſtrōs q̄ nunc ad p̄fītēsynodū legati aduenierunt que gestis necesse ē consciēnt.
Qua de re dño nostro de tanta congregatōis cētu grās referimus, sup̄est vt tam exēplaria Ni-
cēni concilij quē nunc habemus, & à p̄ibus constituta sunt, quām etiam hic à decessoribus no-
stris eandē firmantes synodū, vel quē scdm eam formam p̄ oēs clericoz gradus à summō vscq;
in ultimum salubriter ordinata sunt in medium, p̄ferant̄, ab vniuerso concilio dictum est, p̄fe-
rant̄, Daniel notarius recitauit, Nicēni Concilij fidei, p̄fessio vel statuta sic se habent.

T II. ¶ Et cū legisset Faustinus ēpus plebis Potētinae, puincia Italiæ Piceni legatus Romanæ
Ecclesiaz dixit: In iuncta nobis sunt à sede Apostolica aliqua p̄ scripturam, aliqua etiā in man-
datis cum vestra beatitudine retrancanda, sicut & gestis superioribus meminimus, hoc ē, de
Nicēni canonibus vt conseruent̄, & constitutio eoz, & consuetudo, qā aliqua ordine & cano-
ne tenent̄, aliqua cōsuetudine firmata sunt, de his ergo si placet beatitudini vestrā tractemus,
& postea cāterera quā acta vel inchoata sunt, inserta firmabunt̄, vt ad sedē Apostolicam rescri-
ptis vris